

[Christmas Møller.]

for det foreliggende Lovforslag, saa vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister: ved han da ikke, at Regeringen først i Gaar for 8 Dage siden kom med dette Forslag? ved Udenrigsministeren da ikke, at der overhovedet ikke har været ført Forhandling paa noget Grundlag? ved Udenrigsministeren da ikke, at Handelsministeren overhovedet ikke forelagde et Forslag, men læste noget op, som han sagde, han, eventuelt i rettet Skikkelse, vilde fremsætte næste Dag? Efter at Regeringen har ført Forhandlingen paa denne Maade, kommer altsaa Udenrigsministeren og siger, at Oppositionen skal angive sit Standpunkt i Forslags Form! Der vil naturligvis i det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, af mit Parti, enten i selvstændigt Forslags Form eller paa anden Maade, blive fremsat Ændringsforslag til det Forslag, Handelsministeren har fremsat.

Videre maa jeg have Lov at sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg tror ikke, han kan bestride, at ved en Importfordeling for den Række af Varer, som baade det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal paa sit Partis Vegne og jeg paa mit Partis Vegne nævnte i Valutaudvalget, vilde man i meget høj Grad kunne skabe Vej frem i de Forhandlinger, der skal føres med England. Jeg har sagt her i Dag og har tidligere sagt det i Valutaudvalget, at Foranstaltninger imod Dumping vilde vi være villige til.

Jeg vil saa gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, hvad Udenrigsministeren mener med, at man ikke ad Toldlovens Vej kan føre en Handelspolitik. Det er ikke den højtærede Udenrigsministers Mening, at Valutacentralen skal være en permanent Institution. Det er ikke Udenrigsministerens Mening; det har han udtrykkelig sagt. Jeg kan se paa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han mener, at Udenrigsministeren taler i Overensstemmelse med hele Regeringspartiernes Anskuelse. Jeg spørger, hvorledes skal man da gaa i Forhandling om en Institution, man selv mener skal afvikles? Hvorledes skal man da kunne gaa i Forhandling med andre Magter? Det maa dog være paa et Grundlag, som man ogsaa mener kan holde et Stykke frem i Tiden.

Jeg spørger ogsaa den højtærede Udenrigsminister, hvad Meningen er med Hensyn til at sige, at man har undersøgt, om man kan komme frem ad Toldforanstaltningernes Vej og faa gennemført For-

anstaltninger, som for de kommende Forhandlinger var rimelige og nyttige. Der har ikke i Valutaudvalget eller paa anden Maade været givet nogen som helst Besked om, at man tænkte at kunne anvende disse Veje. Sandheden er den, at Regeringen saa at sige i den 12te Time, inden den skulde komme med Forslag til Rigsdagen, uden at forhandle med den som den burde gennem Valutaudvalget, trods vore Tilbud, trods mit Partis Tilbud, vil stille Rigsdagen i den Tvangssituation, at dette Forslag maa vedtages, enten man ønsker det eller ej.

Jeg gentager overfor den højtærede Regering, at den kan ikke vente efter Landstingsvalget og efter hele den Maade, hvorpaa den har ført sin Politik, at den høje Rigsdag vil lade sig tvinge af den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg i Anledning af den højtærede Udenrigsministers Udtryk „Overgangstid“ have Lov til at spørge, hvad Meningen i Grunden er med den højtærede Regerings Gyldighedsfrist for dette Lovforslag, halvandet Aar? Er det andet end en tom Formalitet? Valutamæssigt: hvis vi tænker os, at England igen indfører Guldindløseligheden, inden halvandet Aar er gaaet — ja, saa er der vel ingen Grund for Danmark til at opretholde en saadan Ordning; saa maa Følgen være — og navnlig, naar man har ført en Valutapolitik, som Regeringen har gjort det —, at det ikke varer et Minut, førend ogsaa Danmark gaar over til Guldmøntfoden. Og handelsmæssigt: hvis vi faar en ny Handelsordning, en ny Handelstraktat med England, inden de halvandet Aar er gaaet, saa er der vel heller ingen Grund til at opretholde Valutacentralen. Hvis vi faar en Præferencetraktat med England, en varig Ordning, saa skal Valutacentralen vel falde bort, og faar vi ikke en saadan Ordning inden halvandet Aar, saa er det vel Meningen, at denne Ordning maa forlænges, efter hvad den højtærede Udenrigsminister har sagt.

Jeg forstaaer altsaa ikke, hvad denne Frist egentlig valutamæssigt og handelsmæssigt tilsigter. Er der nogen Nødvendighed i den ene eller den anden Henseende for at sætte en saadan Gyldighedsfrist, naar det hævdes, at det skal være en midlertidig Ordning? Er det Meningen, at denne midlertidige Ordning — handelsmæssigt — paa Grundlag